

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

Z WILNA 13. KWIETNIA ROKU 1798 W PIĄTEK

O B W I E S Z C Z E N I E

Kommissyi Szpitalnéy Wileńskiéy

Kommissya Szpitalna poruczonemu sobie przez ogłoszenie pod dniem 13 Marca 1798. v.s. JW Aktualnego Taynego Konsyliarza różnych Orderow Kawalera Litewskiego Gubernatora Bulhakowa obowiązku wyznaczenia miéysca i czasu wnoszenia przez JJWW. Kawalerow Orderu S. Stanisława opłaty corocznégó do Czerwonych Złotyeh cztery na Szpital Dzieciątka Jezus czyniąc zadość, donosi wrystkim, komu o tym wiedzieć należy, a mianowicie JJWW. Kawalerom Orderu S. Stanisława zaszczyconym, iż miéysce opłaty jest przeznaczony w Wilnie w miéyscu Sessyi Kommissyi Szpitalnéy w Kancellaryi JW. Aktualnego Konsyliarza Stanu i Kawalera JP. Frisela Prezydenta Kommissyi Szpitalnéy, od którego każdy odbierze zaświadczenie uskutecznionégó takowégó opłaty. Czas wnoszenia do Kassy Kommissyi téy jałmużny w każdym Roku Miesiące Januarius i Februarius przeznaczają się a na rok biejący, gdy ten termin już upłynął, przeto na ten raz przyymowanie téy opłaty do dnia dwudziestego ósmego Aprila v.s. albo ósmego dnia następującego Maia nowego stylu przedłuża się; żeby zaś ułatwić sposobność każdemu w uskutecznieniu należności Szpitalowi, Kommissya oznajmuje, iż każdy będzie mógł pocztą z pewnością odsyłać pieniądze pod adresem JW. Prezydenta Kommissyi, za poprzedzoną opłatą przepisaną na Pocztę, i każdy tą Pocztą odbierze o dożytej opłacie zaświadczenie. Kommissya o takowym urządzeniu donosząc, spodziewa się iż JJWW. Kawalerowie terminu oznaczonego nieabliżą, i Kommissya uwolnią od upomnienia się prawnym porządkiem o należność Szpitalną, do czego będzie obowiązana w każdym razie, kiedy kto w przepisany czas obowiązku swego niedopełni. Działo się na Sessyi Kommissyi Szpitalnéy Tyśiąc siedmset dziewięćdziesiąt ósmego Roku Miesiąca 3°, Marca w Wilnie.

Jan Frisel Prezydujący (SL)

z Peterzburga 8 Marca

Umarł w tej stolicy d. 12 Lutego Stanisław August Król Polski. D. 13 ciało otworzone i nabalsamowane w mundurze wojskowym i orderach wystawione było w sypialnym pokoiu; gdzie dnia następującego Metropolita Rostocki z Duchowieństwem odprawił zwyczajne nabożeństwo. Przez dni 9 za rozkazem Imperatora Jmci wyznaczona Kommissya żałobna zatrudnioną była przygotowaniem obrządku pogrzebowego.

Tron okazały, na nim łóżko lamą srebrną przykryte; na tym d. 22 ciało s. p. Króla złożono. Przy Tronie na 5 taboretach leżało 5 orderow pod baldakinem unosił się orzeł biały z ciotkiem w piersiach; po prawey ręce na stoliku była korona złota; blisko tamże ołtarz. O godzinie z południa 4 do pałacu marmurowego zaciągnęła wartę Leibgardya konnego pólku.

O godzinie 5 przybył Imperator Jmć z W. Xciem Constantinem Xciem de Conde i d Enghien, i przednieyszemi urzędni-

(E)

kami Dworu swojego; Arcybiskup Mohilewski, Siostrzencewicz podał Monarsze wodę święconą którą skropił ciało zmarłego Króla; Podkanclerzy zaś Imperii, Xiążę Kurakin Koronę; tę Imperator Jmć wioził na głowę przez dwóch Szambelanów podniesioną W. Xiążę Alexander dla słabości zdrowia, obrządkowi przytomnym nie był.

4. Dni następujące poświęcone były na odwiedzanie ciała przez rozmaite osoby pierwszej distynkcyi krajowe i zagraniczne. D. 26 przeniesiono na katafalk w sali wystawiony. Co gdy się stać miało przybył Imperator Jmć z WW. Xiążętami Alexandrem i Constantinem, Xiążętami de Condé i Enghien, Kawalerowie 6 klasy niesli chorągiew z herbem Królewskim, Xiążę Kurakin koronę trumny Kawalerowie 5 klasy.

Tegoż dnia ogłoszono dworską żałobę na 4 tygodnie, i Posłowie cudzoziemscy ciało odwiedzili. D. 5. Marca przeniesiono je do Katolickiego Kościoła. Rosyjscy czterech pierwszych klas kawalerowie w żałobne suknie przybrani ziechali się do marmurowego pałacu, przy którym stały już poiaźdy i konie do konwoju przeznaczone, 18 tysięcy wojska podwójnym szykiem stało w parady na ulicach rozciągając się do Kościoła.

Szła naprzód Leibgardya konnego półku w srebrnych zbrojach, paradne karety, konie powodne, liberya, heroldowie osoby 3 i 4 klasy parani; niesiono ordeiry i znamię Królewskie, Duchowieństwo Katolickie, na czele którego Siostrzencewicz Arcybiskup, Metropolita Rostocki, Degirac Biskup de Rennes i wielu Prałatów. Dalej Karawan żałobny z trumną otoczony Kawalerami 5 klasy JJPP. Mniszech, M. Lubomirski, F. Sapieha, Walicki, Raczyński i Chreptowicz; osoby dwóch pierwszych klas parani, i Leibgardya konnego półku.

Imperator Jmć z WW. Xiążętami mając spuszczoną szpadę iechał konno od pałacu do Kościoła obok trumny. Wojska uszykowane czyniły zwłokom Królewskim honory zwyczajne. Przybywszy do drzwi Kościoła Imperator Jmć został przy wojsku Dwór Królewski zaniósł ciało na wsporniki katafalk, otoczony 6 posągami wyrażającymi religią, szczodrobliwość, męstwo, pobożność, umiarkowanie i sprawiedliwość, aż do d. 8 Marca odprawowało się w Kościele pomienionym zwykłe nabożeństwo. Ostatnią Mszą wielką śpiewał Arcybiskup i Nunicyusz de Litta. Naostatkiem ciało s. p. Króla przez Dworskich jego zaniezione zostało do grobu, którego otwór kamieniem nakryto, gdzie też ma być postawiony monument.

z Wiednia 28 Marca

Z Rzymu wiadomość odbieramy, iż

zupełna spokojność panuje w mieście i okolicach, iak pospolicie zdarzać się zwykło po gwałtowney burzy. Wiele dostojnych osób aresztowano, między innymi Xcia Spinelli, Prałatow Caraffa i Macaroni. Tenże los miał potkać Kardynała Rinnuccini, gdyby niebezpieczeństwo przewidziawszy, gdy jeszcze było dalekie pieszo z miasta nie uszedł.

Z Neapolu do Panstw niedawno Kosciennych przybywa teraz wielka liczba demokratow, nie wiadomo dla jakiej przyczyny z więzienia wypuszczonych. Powiada się że Król Jmć dwóch Sicilii sam w stolicy, przez Kommissarzow w Prowincyach doniosł narodowi, iakie warunki Francya chce onemu przepisać. Lud wierny oświadczył się iednostajnie za Monarchią swoją, który też w całym Królestwie przygotowania czynić kazał do pospolitego ruszenia.

Bywszy Sekretarz stanu Kardynał Doria Pamphili Roverella, Borgia, Attonelli Sommaglia, Carandini, i wielu Prałatow znakomitych, niespodzianie do iednego z Klasztorow Rzymskich zprowadzono, zkad do Civita Vecchia przewiezieni będą. W liczbie aresztowanych osób znajdował się także przeszły Gubernator miasta stołecznego Prałat Crivelli; temu iednak przywrócono wolność pod warunkiem ustąpienia z granic RPtey.

Kardynał Antici złożyć miał Kardynalską purpurę Kardynałowie Rezzonico, Valenti, Archinto, Livizzani, Altierii; zupełnie są wolnemi; iednak z nich żadnemu nie daia pasportu do wyiechania z Rzymu, wyiowski Kardynał Gerdil, któremu pozwolił rząd udać się do Turynu, swojej Ojczyzny, Kardynałowie Caprara i Caraffa pod imieniem zmyślonym zmiasta i kraju Rzymskiego ustępując, nie zostali przecie aresztowani.

W dni kilka po przybyciu Oyca S. do Sienny, przyjechał tamże Margrabia Mantredini przysłany od W. Xcia Toskańskiego, dla przywitania, i dostarczenia wszelkich wygod. Z Semlina d. 14 t. m. piszą, że komendant usilnie zatrudnia się naprawą twierdzy pomienioney. Kordon Austryacki w tamtych stronach ma być wzmocniony 30 tysiącami nowego żołnierza. Zegluga na Dunaju bardzo jest niebezpieczna.

Bunt przez Passwan Oglo podniesiony wielką szkodę uczynił kupczącym w Turzech Węgrzynom. Z Bannatu zakazano zboże wywozić za granicę ażeby nie dostawało się w ręce rokoszanow. Z portu Trieste pisane d. 8 t. m. listy potwierdzaia wiadomość dawniej odebrana iż Flotilla Francuzko Wenecka pod komenda Admirala Brueys wypłynowazy z Corfu przybiła do Otranto w Królestwie Neapolitańskim.

Ostatnie listy Rzymskie zawierają w sobie rozkaz kommanderującemu Generalowi Dallemagne przysłany od Direktoryatu przewiezienia Oycy S. na mieszkanie do Portugalii; Kardynałów zaś wszystkich z Rzymu i całej RPtey wyprowadzić mają. Dokąd, nie ma pewności, według jednych do Lisbony, według zdania drugich do Sicilii, inni natomiast utrzymują że do Corfou, i wysp na odnodze Adriatyckiej w Udine Francuzom przyznanych.

Nowi tym czasem Konsulowie spieszą pracować nad ustanowieniem rządu nowego. Rzymianie mają nadzieję za dni kilka widzieć ogłoszoną Konstytucyę, która dla nich pisze Monge Fizyk, Daunou, i kilku jeszcze Francuzów. Całe Państwo będzie podzielone na 8 Departamentów, te zaś na powiaty. Nie ma pewności, czyli Pesaro zostanie przy Rzymianach, lub do RPtey Cisalpińskiej będzie przyłączone.

Ludność RPtey Rzymskiej million 600 tysięcy dusz ma wynosić. Długi krajowe 100 milionów w sztukach. Tych zapłacenie trudne będzie, jeżeli według życzenia Konsulów nowe Mocarstwo, nie rozszerzy granic swoich Toskanii i Królestwem Neapolitańskim scisnionych. Benevent i Pontecorvo nie są położone w liczbie Departamentów chociaż przystały poselstwo prosząc o jedność z Rzymianami; którzy też wojsko ruszyć mieli do zajęcia miast pomienionych.

z Londynu 15 Marca z Gazety Frankfortskiej.

Odebraliśmy niektóre wiadomości względem ostatniej z Cadix wycieczki Hiszpanów. Doniesienie z prawdą niezgodne o niekarności matkow Angielskich osmieliło Admirała Massaredo. Seigał przez dni kilka Admirała Parker uchodzącego z 10 okrętami do Lisbony; lecz gdy dopędzić nie mógł, i z pomyslnym wiatrem bieg zwracającego postrzegł ku północy powrócił do Cadix wprzód jeszcze niżeli Lord S. Vincent wszystkie siły w jedno połączył.

Donoszą z Ameryki północnej, że podatek od stepu nałożony w Prowincyi Vermont wzniesił rozruchy. W mieście Wallingford insurgeneci wszczęli drzewo wolności, lecz po uporczywej bitwie z przeciwną stroną rozproszeni, drzewa spalonego popioły zwycięzca rozrzucił na powietrze. Coś podobnego stało się w New York. Tym czasem kongres wygląda ciekawie, jaki wezmą koniec spory z Francuzami; naród spodziewa się wojny, i nie ma do niej przygotowania czyni.

z Paryża 21 Marca z Gazety Frankfortskiej.

Reprezentant Preci wydał niedawno

pismo wyszczególniające podatki nasze dawne i terażniejsze. Porównawszy jedne z drugimi wypada, iż na rok RPtey 6 naród 192 milliony mniej płacić będzie niż przed tym, nie licząc lennych podatków zupełnie zniesionych. Tym czasem lud po wielu miejscach narzeka i narzekać musi koniecznie, póki nie nastąpi w narodzie całym sprawiedliwszy rozkład podatków.

Między Francuską i Cisalpińską RPtą przez Direktoryat zawarty, od obu JzB prawodawczych potwierdzony traktat wiecznego przymierza, zawiera w sobie warunki uwagi godniejsze. 1. Uznanie RPtey Cisalpińskiej wolności, i niepodległości. 2. Przyjaźń wieczna i nierozdzielna między dwoma narodami przymierze. 3. Cisalpińi do wszystkich wojen mają należeć, któreby Francuzom zapowiedziane były, i przeciwnie.

4. Cisalpińi biorą na swój żołd 42. tysiące infanteryi, 2500 kawaleryi, 500 artylleryi Francuzkiej. 5. Temu wojsku na żołd 18 millionów corocznie 12 ratami obowiązują się płacić, kwatery dawać, &c. Francuzom wolno jest odwołaćszy jedne regimenta, innemi ich miejsce zastępować. 6. Wojska Francuzkie i Cisalpińskie zawsze być powinny pod najwyższą komendą Generala Francuzkiego.

7. Załoga twierdzy Mantuańskiej Peschierzy, i Ferrary z wojsk Francuzkich ma być złożona Cisalpińi, artylleryą, amunicyę, i całoroczną w nich żywność zawsze utrzymywać mają. 8. Darowaną Cisalpińom część artylleryi przez Generala Buonaparte, RPtę im daruje. 9. Cisalpińi 120 armat ciężkich, 60 pontonów, i flotyllę na jeziorze Garda w porządku utrzymywać będą. 10. Emigrantom bezpiecześniego zchronienia u siebie nie dozwolą &c.

Generalowie Kilmaine, Kleber, i Dessaix wyiechali na obięcie komendy nad armią Angielską. Buonaparte u nas jeszcze bawi zatrudniony w gabinecie. Nowy General en chef armii Włoskiej Brune pojął wdowę zabitego Generala Laharpe, tego synowi Direktoryat dał rangę Porucznika. Szefowie brigady Suchet i RUBY na publicznej audiencyi oddawali wczora 19 chorągwi zdobytych na walecznych lecz nieszczęśliwych; jak mówią wodzowie nasi, Szwaycarach.

Zawojuwanie tego kraju Direktoryat w pismach swoich nazywa znakomitym zwycięstwem nad Anglią odniesionym, utrzymując że gabinet Londyński w Berne nową przeciwko Francyi koalicyę układał. Rzymscy Konsulowie pisali do władzy u nas wykonawczej ubolewając nad rozruchami wszczętymi, ciesząc się z przedkiego ich usmierzenia, obiecując nakoniec usiłować, ażeby nic podobnego nie zdarzyło się w dalszym czasie.

Direktoryat Barona de Stael nie uznaje w charakterze Komisarza Szwedzkiego; życzy jednak mieć onego w Paryżu jako Posła 1. lub 2. rangi. Politycy nasi przyszedli do Anglii wylądowanie odkładają teraz do 6. lub 8. tygodni; może się dalek przewlecze; tym czasem Buonaparte miał zaręczyć o szczęśliwym skutku wielkiej wyprawy, jeżeli natura nieprzełamanych przeszkód nie położy zamysłem naszym 500. batów rozmaite porty gotują.

Z Toulonu znaczna Flotta wypłynąć miała, 17. tysięcy Wojska lądowego do Sicilii, iak głoszą, wioząca. Tam z nią łączyć się będzie Admirał Bruceys który dziś 32. statkami zbrojnym rozmaitej wielkości przywodzi. Głoszą iż zamiarem Direktoryatu jest opanować Sirakuzę Messinę, i Trapani. Rada narodowa zaleciła Generalom Buonaparte, Jourdan, Fregeville, i kilku ludzkom uczonym zatrudnić się opisaniem dokładnym zwycięstw od początku rewolucyi odniesionych.

Wczora Irlandczykowie znajdujący się w Paryżu uroczyste odprawili posiedzenie. Był onemu przytomny współ obywatel ich, dziś General Kilmaine, mający przywodzić centrum Armii Angielskiej, był także znany Tomasz Payne, Napper Tandy Prezydent zgromadzenia pił zdrowie RPtey Irlandzkiej; po skończonej uczcie Kilmaine udał się na miejsce przeznaczenia swojego.

Generalowie Brune i Schavenbourg w raportach dali znamienite świadectwo mężectwu i waleczności Szwycařow, Przybyli Officyerowie od Armii naszej wydziwić się nie mogą z iaką zapalczywością ten naród szedł na śmierć gotową w obronie swojej niepodległości. Gdy bezbronniemu polpólstwu żołnierz Francuzki z ręką mocą wydarł kosa, siekiery; widły, i cepy, ogoloceni ze wszystkiego oręża rzucali się pod Armaty oslep i na bagnety, wstrzymując zwycięzców do Berny spieszących. z Regimentu Vatteville żaden człowiek w życiu nie został; w innych półkach żołnierze ofiarowanego pardonu przyjmować statecznie nie chcieli. Legło republikantów 4. tysiące.

Armia Angielska w krótkce wystąpi do wytkniętych inż obozow. Codziennie żołnierzy czwiczyc będą Officyerowie w manewrach do wylądowania przyszłego stosownych. Oprócz wieczystego przymierza Direktoryat zawarł z RPtą Cisalpińską handlowy traktat; ieden tylko warunek go-dzien jest uwagi; obydwie narody wezwawszy na pomoc Szwycařow obowiązują się zrobić drogę krótszą i wygodniejszą niżeli dotąd była, do Włoch ze Francyi prowadzącą przez Prowincye Vaud i Valais.

D. 21. t. m obchodzono z naywiększą

iaką byż może okazałością uroczystością władzy ludu naywyższej; tegoż dnia rozpoczęły się we wszystkich Departamentach zgromadzenia ludu pierwiastkowe. W Marselli i innych portach nad morzem szro-dziennym zabrano maytkow do publiczney potrzeby. W Perpignan General Encheff Augereau czyni gotowosc do Portugalskiej wyprawy; wodzowie góralow Catalonskich Miquellets nazwanych przyrzekli mu dostawic 1800. żołnierz. Listy z Bayonne pisane spodziewać się przeciwnie każą bliskiej ugody. Seguin Kommissarz Direktoryatu przejeżdżał przez pomienione miasto do Lisbony.

z Madrytu 7. Marca z Gazety Berlińskiej.

Zadney nie ma wątpliwości, że Flotta nasza z trudnością służyć może w tym roku do uskutecznienia wielkich zamiarow Direktoryatu Francuzkiego. Port Cadix przez Lorda S. Vincent jest na nowo ściśle zamknięty. Prawda, że Admirał Massaredo kilka jeszcze okrętow do Flotty swojej przydać każą; lecz Angielska składa się z 28. Eskadry w Ferrol i Carthageny uzbrojone nie są tak silne, ażeby do oblężony w Cadix Flotty wielkiej przebić się zdołały.

Jedyna więc nadzieja pozostaje w Admirale Bruceys. Tym czasem handel nasz z Ameryką zatamowany zupełnie. Wynikającemu ztąd pieniędzy gotowych niedostatkowi chcąc zaradzić, Król Jusef pisał do Arcy Biskupow i całego Duchowieństwa w Królestwie swoim, wzywając, ażeby srebra Koscielne, wyiowszy konieczne potrzebne do służby Bożej, oddali do skarbu, pewni wrócenia ich szacunku w czasie pomysłniejszym.

Przez Lisbonę wiadomość odbieramy, że wyprawa od Anglikow przedsięwzięta w Bengalu i na brzegach Coromandelskich przygotowana na podbicie wysp Manilskich zakończyła się nieszczęśliwie. Wiatry same walczyły za Hiszpanow 4. okręty nieprzyjaciol liniowe zatoneły, nie licząc przewozowych. Stratę swoją Anglicy szacują na 12. millionow.

Pomysłny ten przypadek, do którego jednak niceśmy się nie przyłożyli, napełnił nas radością. Lecz z drugiej strony trwożą naród rozsiane wieści o nastąpić mających odmianach w Hiszpanii. Jakie i czyli będą, czas pokaże; teraz rzecz pewna że Xiążę Pokoju ma powagę naywyższą; Stryi jego Don Alvarez został Wielkorządcą Estremadury. Hrabia Cabarrus ma byż pierwszym Ministrem; samego Xiążęcia niektórzy przeznaczają na wielkie poselstwo do Paryża.

K
tw
kie
Ko
rze
ny
pós
do
sw
zam
kie
wo
8.
klad
I
2.
3
4
5
6
7
8
obie
nie
Z ty
wsze
wiof
na z
byd
plac
dlym
gą o
szkar
rok
powi
wną
Akad

D O D A T E K
D O
K U R Y E R A L I T E W S K I E G O

Z WILNA 13. KWIETNIA ROKU 1798. w PIĄTEK

z Hagi 20. Marca z Gazety Leydeńskiej.

Zgromadzenie narodowe Batawów, potwierdziwszy zdaniem swoim we wszystkich punktach i artykułach projekt nowej Konstytucyi, postanowiło nie mieszkając rzecz całą oddać pod sąd, zdanie, i wolny wybor całego narodu. Direktorowie postanowieni tymczasowie, na mocy teyże do przyięcia oddanej Konstytucyi, urząd swój sprawować będą do czasu prawem zamierzonego. Lud cały pragnie widzieć kiedykolwiek koniec rewolucyi.

Według nowego prawa Rplta Batawów ma być podzieloną na Departamentow 8: których nazwiska i miasta stołeczne tak kładniemy.

1. Embs. M S. Leuwarden.
2. Yssel - Zwall.
3. Ren - Arnheim.
4. Amstel - Amsterdam.
5. Texel - Alkmaar.
6. Delft - Delft.
7. Dommer - Bois le Duc.
8. Escant - Middelbourg.

Z 20. tysięcy mieszkańców ma być obierany jeden Reprezentant. Zgromadzenie prawodawcze składać się ma z 90. osob. Z tych 60. należeć będzie do Izby pierwszej, do drugiej 30. Ta prawem ustanowionym sankcyą dawać powinna. Chcąc na zgromadzeniach ludu głosować, trzeba być wpisanym na rejestry obywatelski, płacić podatki krajowe być nakoniec osiadłym w Prowincyach Rplte składających.

Cudzoziemcy obywatelskie prawo mogą otrzymać po 10. letnim w Rplte mieszkaniu. Zgromadzenie Prawodawcze co rok w trzeciej tylko części odnawiać się powinno. Direktorat jest opisany, i równą ma powagę jak Francuzki. Kościół, Akademie, i instituta edukacyjne zostawione

są na tym stopniu w jakim znajdują się teraz. po trzech latach nowe ustawy będą przepisane.

Nigdy, jak ludzka pamięć zasiagać może w portach Batawskich nie pracowano tak usilnie nad wystawieniem ogromney na morzu potęgi. Na warstatach Rotterdamu, Amsterdamu, i Hellewoet-sluyts, nie licząc już ukończonych, 7. okrętów liniowych spiesznie budują, wszystkie po chwili spuszczone będą na morze, oprócz fregat i innych statków mniejszych. Tych liczba jest bardzo wielka.

W porcie Texel stoi gotowa pod żagle wynisć eskadra, i pewnieby wyszła, gdyby nie była na przeszkodzie eskadra Angielska pod Admiralem Onslow.

Z Hellewoet-sluyts Admirat Story gotuje się wyprowadzić Flottillę ku zasłonie nadbrzeżow naszych od napasci nieprzyjacielskiej; tenże ma zaprowadzić do Dunquerque i Ostendy rozmaite statki rekwizycyą zajęte, których Francuzi chcą użyć do swojej wyprawy.

z Rzymu 5. Marca z Gazety Berlińskiej

Generał Dallemagne tymczasowie komenderujący armią Francuzką pisał list do Konsulow donosząc, iż Direktorat uznaje lud Rzymski wolnym i z Francuzą zprzymerzonym. Tegoż czasu ogłoszono wyrok Direktorow zalecający Generalowi Dallemagne użyć środków prędkich i skuteczných na przywrócenie karności wojskowej; monumentow publicznych zabierać i do Paryża wywozić zabroniono.

Generał rozkazał obywatelow od 18. do 50. lat wpisywać do gwardyi narodowej. Spokojność w mieście zupełna. Kardynał Sommaglia pismem i przykładem nawijający do tego dopomógł.

z Lisbony 27 z Gazety Berlińskiej.

Admiral Lord S. Vincent po kilkotiowym krążeniu, gdy się dowiedział że flotta Hiszpańska zchroniła się szczęśliwie do Cadix, dnia zawczorayszego zawinął do

naszego portu z 11 okrętami i kilko fregat, zostawiwszy jak przedtem, Admirałowi Parker 10 statków na obserwacyą obrotów nieprzyjacielskich, i zamknięcie portu głównego.

z Bazilei 19 Marca z Gazety Berlińskiej.

Minister Mengaud urzędownie oświadczył, że Dyrektoryat zachowa Szwajcary w dawnych granicach, odstępując pierwszego projektu, mocą którego bydy miały podzielone na dwie lub więcej Rpte samowładne. Przydał oraz, ażebyśmy wybierając według brzmienia nowej Konstytucyi 5 Direktorow, wyłączyli od tego dostoięstwa obywateli Berne, Solothurn, Friburga, i innych Cantonow które przeciwko Francuzóm wzięły się do broni. Wszystkich więc urzędników RPtey najpierwszych brać będzie potrzeba z Bazilei, Appenzell, Vaud i S. Gall. Woyska Francuzkie ustąpią z kraju po zupełnym przez cały naród przyięciu prawa nowego.

Wszystkich mieszkańców rozbraiaia Francuzi, Arsenaly, w miastach stołecznych ogarnąć nie mogą zniesionej zewsząd broni. Lepszą, jako też wszystkie działa w Szwajcarach zdobyte lub znalezione do Huningue prowadzą.

z Rastadu 24 Marca z Gazety Frankfortskiej.

General Buonaparte zapewne już tu nie przyedzie, niedawno do Paryża przywołał Sekretarzow swoich, od kilku miesięcy tu bawiących. General Goullu pisał do kommanderującego w Ehrenbreitsteinie Faber donosząc, iż twierdza ściśle opasana będzie póki bram Francuzom nie otworzy. Kommandant przestał list do Kongressu; ten przez Ministra Cesarzkiego Hr: de Metternich skarżył się o gwałtowność przed Posłami Francuzkimi. Odpowiedzi ieszcze nie dali. W negocyacyach po umówieniu granicy, daley nie postapiono.

DONIESIENIE

Tayny Konsyliarz i Białoruski Gubernator Zegulin tym uwiadamia; że w poruczonej rządowi jego Gubernii Białoruskiej w Mieście Guberskim Witebsku (dla powszechney korzyści tego Miasta i jego okolic Mieszkańcow, iakoteż i dla wygody przyjeżdżających z towarami Kupcow) ustanawiają się w ciągu Roku dwa nowe Jarmarki: z których pierwszy zaczynać się ma od Dnia 10. Lipca i trwać będzie do dnia 29. tegoż miesiąca a drugi od 8. Żbra do 1go Żbra. Na które Jarmarki wokuie z innych sąsiadujących z Białoruską Gubernią, Handlujących Kupcow.

na oryginalu podpisano:

Symon Zegulin.

Konsystorz Rzymsko Katolicki Wilenski na skutek odezwy od Konsystorza Piskiego do siebie uczynionej szukającej wiadomości o Meżu JP. Ignacym Buczynskim Imieniem Zony tegoż Katarzyny Buczynskiej Podobnie z Warszawy o Meżu JP. Józefie Biernackim Regencie Imieniem także Zony Jego z Niemczewskich Biernackiej Obwieszczą całą łaskawą Powszechność oraz uprasza, o tę uczynność dla opuszczonych bez sposobu życia Zon iżby raczyła, przerzeczony Konsystorz Wilenski uwiadomić iak najprędzej: jeżeliby się gdzie po wyżey wyrażeni Meżowie znajdowali albo pomarli i gdzie pogrzebieni zostali.

wzwyż
ctive N
missya
bnie si
sane zo
żeby ka
zobie po